

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/291/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118203090
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5118203090.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zast.: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanému: K. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. U. XXX, XXX XX I. I., o zaplatenie 653,70 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 6Csp/12/2018-50 zo dňa 19.06.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zamietol žalobu v časti o zaplatenie 341,24 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 341,24 eur od 09.03.2016 do zaplatenia, vo výroku, ktorým určil, že zmluvná podmienka obsiahnutá v ust. čl. 2 bod 2.5 písm. b) Dodatku k zmluve o pripojení medzi žalobcom a žalovaným je neprijateľná a vo výroku o nároku na náhradu trov konania **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 312,46 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 312,46 eur od 09.03.2016 do zaplatenia, sa nedotýka.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 312,46 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 312,46 eur od 09.03.2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V časti o zaplatenie sumy 341,24 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 341,24 eur od 09.03.2016 do zaplatenia žalobu zamietol. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Zároveň určil, že zmluvná podmienka obsiahnutá v ust. čl. 2 bod 2.5 písm. b) Dodatku k zmluve o pripojení uzavretého medzi žalobcom ako Podnikom a žalovaným ako Účastníkom dňa 20.12.2014 v znení: „Ak účastník počas doby viazanosti uvedenej v čl. 2 bode 2.3 dodatku poruší svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s Podnikom podľa zmluvy v znení dodatku a po celú dobu viazanosti užívať bez prerušenia služby prostredníctvom SIM karty alebo účastník poruší svoju povinnosť neuskutočniť žiadny taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti zmluvy a/alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti (bez ohľadu na to, či skutočne dôjde k ukončeniu dodatku alebo zmluvy), je povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo 449,- eur, pričom výška zmluvnej pokuty sa bude postupne podľa nižšie uvedených pravidiel znižovať v závislosti od toho koľko celých mesiacov uplynulo od uzavretia tohto dodatku do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti. Výška zmluvnej pokuty sa vypočíta tak, že rozdiel medzi počtom mesiacov, na ktorý bola podľa ustanovení tohto dodatku stanovená doba viazanosti a počtom celých mesiacov, ktorý uplynul od uzavretia tohto dodatku do okamihu porušenia zmluvných povinností, s ktorým je spojený vznik práva na túto zmluvnú pokutu, vynásobí číslom, ktoré má v čitateli výšku zmluvnej pokuty, ako je táto uvedená v predchádzajúcej vete, a v menovateli číslo rovnajúce sa počtu celých mesiacov, na ktorý bola podľa ustanovení tohto dodatku stanovená doba viazanosti.“ je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A7178188 uzavretej dňa 11.09.2013 v súlade s ust. § 44 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách žalobca zapožičal žalovanému 1 ks SIM karty č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, priradil k nej telefónne číslo XXXX/ XXX XXX a zaviazal sa aktivovať žalovanému účastnícky program „Panter 40 eur“, sprístupniť mu a poskytovať mu v zmluve a vo Všeobecných podmienkach poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a. s. (ďalej len „VP“) špecifikované služby. V zmysle zmluvy o pripojení sa žalovaný zaviazal dodržiavať VP ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Zároveň sa žalovaný zaviazal platiť cenu za zriadenie a poskytovanie dohodnutých služieb podľa Cenníka žalobcu (čl. 2 bod 2.2 a čl. 11 bod 11.1 VP). Vychádzajúc v ďalšom z obsahu ust. čl. 1 bod 1.2 v spojení s ust. čl. 2 bod 2.5 písm. b) dodatku, nemal súd prvej inštancie dôvodné a závažné pochybnosti o pravdivosti skutkového tvrdenia žalobcu, že predajná (štandardná) cena mobilného zariadenia zn. Sony Xperia Z2 v čase uzavretia dodatku k zmluve č. A7178188 bola u žalobcu vo výške 450,- eur. Súčasne považoval za nesporné, a žalovaný to v priebehu konania nijako nerozporoval, že žalovaný na daný dlh nevykonal do dňa podania žaloby žiadnu úhradu a že po zaslaní pokusu o pokonávku bola časť pohľadávky vo výške 17,50 eur odpísaná a žalobca si ju v konaní neuplatňuje. Súd prvej inštancie mal tak za preukázané, že žalobcovi vznikol voči žalovanému v súlade s vyššie uvedeným ust. § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z. z. nárok na zaplatenie doposiaľ neuhradenej ceny poskytnutých služieb a poplatkov v súlade s vyššie uvedenou zmluvou, VP a vyššie uvedenými faktúrami, vo výške 312,46 eur, a preto mu priznal voči žalovanému tento uplatnený nárok na zaplatenie sumy 312,46 eur. Pokiaľ si žalobca uplatňoval nárok na zaplatenie sumy vo výške 341,24 eur ako nárok vyplývajúci mu z práva na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa ust. čl. 2 bodu 2.5 dodatku k zmluve uzavretého medzi stranami sporu, súd prvej inštancie žalobu v časti o zaplatenie sumy 341,24 eur aj s uplatneným príslušenstvom (úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 09.03.2016 do zaplatenia) v celom rozsahu zamietol. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že predmetná zmluvná podmienka obsiahnutá v dotknutom ust. bodu 2 bod 2.5 písm. b) dodatku k zmluve uzavretej medzi účastníkmi bez najmenších pochybností nebola individuálne so žalovaným dojednaná, čo vyplýva už len zo samotnej skutočnosti, že v danom prípade tohto dodatku išlo o formulárový návrh bez možnosti vylúčenia tejto zmluvnej podmienky. Súčasne súd poukázal na to, že v prípade zmluvnej pokuty, ktorá nebola individuálne dohodnutá (teda ak sa na túto vzťahuje ust. § 53 Občianskeho zákonníka) je pojmovo vylúčené, aby mohlo byť využité moderačné právo súdu podľa ust. § 545a Občianskeho zákonníka, t. j. aby súd znížil zmluvnú pokutu s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti, ako aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody. Ust. § 53 ods. 5 v spojení s ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka totiž dohodu o neprimeranej zmluvnej pokute v spotrebiteľských zmluvách, ktorá nebola individuálne dojednaná, sankcionuje priamo absolútnou neplatnosťou. Nie je tak možné, aby súd následne v zmysle ust. § 545a Občianskeho zákonníka moderoval výšku neplatne dojedanej zmluvnej pokuty. Súčasne súd prvej inštancie v zmysle ust. § 298 ods. 2 CSP vo výroku rozsudku uviedol, že zmluvná podmienka uvedená v ust. čl. 2 bod 2.5 písm. b) Dodatku k zmluve o pripojení uzavretého medzi žalobcom ako Podnikom a žalovaným ako Účastníkom dňa 20.12.2014 je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti. Žalobcovi vzniklo v súlade s ust. čl. 17 bod 17.14 VP právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej zákonom, teda podľa vyššie uvedených ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1 v znení účinnom od 01.02.2013. Súd pri posudzovaní tohto nároku mal za to, že žalovaný sa dostal do omeškania s platením sumy za poskytnuté služby, t. j. sumy 312,46 eur, prvým dňom po splatnosti jednotlivých faktúr. Vzhľadom k tomu, že si žalobca uplatnil úroky z omeškania len do výšky 5,05 % ročne a až od 09.03.2016, súd prvej inštancie mu viazaný rozsahom žaloby v tejto časti priznal úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 312,46 eur od 09.03.2016 do zaplatenia. Nakoľko súd prvej inštancie žalobe žalobcu o zaplatenie sumy 653,70 eur s prísl. vyhovel iba v časti o zaplatenie sumy 312,46 eur s prísl. a v časti o zaplatenie sumy 341,24 s prísl. žalobu zamietol, je zrejme, že úspešnejšou stranou v spore bol žalovaný, ktorému prináleží právo na náhradu pomernej časti trov konania. Nakoľko si však žalovaný náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu nevyplýva, že by mu doposiaľ nejaké trovy vznikli, súd prvej inštancie s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26.10.2016 rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a jeho žalobe v celom rozsahu vyhovel alebo zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V bližších podrobnostiach odvolateľ s

poukazom na ust. § 297 písm. b/ CSP namietol nezákonný postup okresného súdu, ktorý vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania a týmto nesprávnym procesným postupom došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V danom prípade neboli naplnené podmienky v zmysle ust. § 297 Civilného sporového poriadku, v čoho dôsledku bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom a pred týmto uplatniť prostriedky procesného útoku či procesnej obrany za účelom preukázania oprávnenosti a dôvodnosti žalobou uplatneného nároku. Najmä s prihliadnutím na odôvodnenie rozhodnutia súdu, že považoval žalobcov návrh v časti sumy vo výške 341,24 eur za sporný a zároveň určil zmluvnú podmienku zakotvenú v článku 2 bod 2.5 písm. b) Dodatku k Zmluve o pripojení za neplatnú, bolo na mieste, aby konajúci súd nariadil pojednávanie vo veci, kedy by tak bol žalobcovi poskytnutý priestor na vyjadrenia sa aj k tejto časti nároku. Vo vzťahu k určeniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky zakotvanej v článku 2 bod 2.5 písm. b) Dodatku k Zmluve o pripojení žalobca uviedol, že okresný súd postupoval spôsobom odporujúcim zákonu, keď vyhlásil zmluvnú podmienku obsiahnutú v článku 2 bod 2.5 písm. b) Dodatku za neprijateľnú bez poskytnutia možnosti žalobcovi vyjadriť sa. V súlade s platnou právnou úpravou je povinnosťou súdu umožniť stranám vyjadriť sa k možnému posúdeniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, aby tak rozhodnutie súdu bolo predvídateľným. Túto požiadavku konania zdôrazňuje aj Súdny dvor Európskej únie vo svojom rozhodnutí C-89/08 Komisia/Irsko, v ktorom poukazuje na zachovávanie princípu kontradiktórnosti konania, ktorý zabezpečuje stranám sporu rovnaké právo vyjadriť sa k podstatným a rozhodujúcim okolnostiam v danej veci. Ďalej odvolateľ namietal, že súd sa pri prejednávaní a rozhodovaní konkrétneho prípadu nemôže uchýľovať k zovšeobecňovaniu a paušalizovaniu určitých skutočností a javov, pretože následné rozhodnutie súdu založené na generalizovaných skúsenostiach nemôže vychádzať zo spravodlivo a objektívne zisteného skutkového a právneho stavu, v čoho dôsledku takéto rozhodnutie odporuje nielen zákonu, ale aj zásadám a princípom demokratického a právneho štátu. V nadväznosti na uvedené žalobca poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, III. ÚS 36/2010. Žalovaný mal možnosť so žalobcom uzatvoriť zmluvu aj bez zakúpenia zľavneného mobilného zariadenia, prípadne uzatvoriť zmluvu s rozdielnym obsahom. Žalovaný však zmluvné podmienky vyplývajúce zo Zmluvy a Dodatku akceptoval a svoj súhlas prejavil vlastnoručným podpisom na jednotlivých dokumentoch. Žalobca má za preukázané, že v rámci predzmluvných vzťahov so žalovaným, tento mal možnosť modifikovať navrhnuté zmluvné podmienky a taktiež boli žalovanému zo strany žalobcu poskytnuté všetky podstatné informácie, na základe ktorých sa mal možnosť žalovaný slobodne rozhodnúť, či do zmluvného vzťahu so žalobcom vstúpi. Žalovaný Zmluvu a Dodatok akceptoval, pričom tieto boli konštituované na základe jeho vlastnej vôle, s jeho súhlasom a vedomím, čo nakoniec potvrdil aj svojím podpisom. Žalobca mal za to, že zmluvná pokuta bola medzi ním a žalovaným dojednaná v súlade s ustanovením § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka, a teda bola v rámci Dodatku dojednaná písomne a taktiež bola presne určená výška zmluvnej pokuty, ako aj spôsob jej postupného primeraného znižovania v závislosti od vzniku záväzku do času porušenia zmluvných povinností. Vzhľadom na uvedené podľa názoru žalobcu dojednaná zmluvná pokuta v uzavretom Dodatku je primeraná záväzkom žalovaného a bola dojednaná v súlade s ustanoveniami tak Občianskeho zákonníka, s ustanoveniami právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľa, ako aj v súlade s dobrými mravmi. Dojednanie o zmluvnej pokute nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ak dodávateľ prihliada na skutočnosť, kedy došlo k porušeniu povinnosti zo strany spotrebiteľa. V danom prípade žalobca zakotvuje do svojich zmlúv zmluvnú pokutu ako sankciu za porušenie presne špecifikovaných povinností spotrebiteľa, pričom výška zmluvnej pokuty sa primerane znižuje v závislosti od toho, koľko celých mesiacov uplynulo od uzavretia Dodatku do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti, čo priamo vyplýva z článku 2 bod 2.5 Dodatku. Žalobca pri určovaní výšky zmluvnej pokuty uplatňovanej v žalobnom návrhu zohľadňuje dobu, t.j. počet celých mesiacov od uzavretia Dodatku do okamihu porušenia zmluvných povinností spotrebiteľom, pričom toto časové obdobie zohľadnil aj v prípade žalovaného a výšku dojednanej zmluvnej pokuty primerane znížil. Zmluvné pokuty medzi žalobcom a žalovaným neprevyšujú predajnú cenu mobilných zariadení a ako už bolo viackrát uvedené, pri stanovení výšky zmluvných pokút žalobca zohľadňuje obdobie, v ktorom dôjde k porušeniu zmluvných povinností. Zároveň žalobca podmienil poskytnutie zľavy z ceny mobilných zariadení zotrvaním žalovaného v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu 24 mesiacov. Odvolateľ nesúhlasil ani s výrokom o trovách konania, ktorým súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu na základe odvolania žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 CSP a bez

nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť vo výroku, ktorým zamietol žalobu v časti o zaplatenie 341,24 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 341,24 eur od 09.03.2016 do zaplatenia, vo výroku, ktorým určil, že zmluvná podmienka obsiahnutá v ust. čl. 2 bod 2.5 písm. b) Dodatku k zmluve o pripojení medzi žalobcom a žalovaným je neprijateľná, vo výroku o nároku na náhradu trov konania a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 312,46 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 312,46 eur od 09.03.2016 do zaplatenia, sa odvolací súd nedotkol, keďže tento výrok je v prospech žalobcu.

7. Primárnou odvolacou námietkou žalobcu je námietka nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie, ktorý vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

8. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod je naplnený.

9. Súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel v časti o zaplatenie sumy 312,46 eur s príslušenstvom, nakoľko považoval za nesporné a žalovaný to v priebehu konania nerozporoval, že na daný dlh nevykonal žiadnu úhradu. V časti o zaplatenie sumy 341,24 eur s príslušenstvom z titulu zmluvnej pokuty žalobu zamietol pre neprijateľnosť uvedenej zmluvnej podmienky upravujúcej nárok žalobcu na zmluvnú pokutu a zároveň uvedenú zmluvnú podmienku samostatným výrokom určil za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie na prejednanie veci nenariadil pojednávanie, ale došlo k verejnému vyhláseniu predmetného rozsudku dňa 19.06.2018, ktoré bolo vopred oznámené vyvesením na úradnej tabuli a webstránke okresného súdu, pričom podľa zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku súd vyhlásil výrok rozsudku v znení, v akom je obsiahnutý v písomnom vyhotovení predmetného rozsudku.

11. V zmysle § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- Eur.

12. Citované zákonné ustanovenie zakotvuje výnimku zo zásady ústnosti v spotrebiteľských sporoch a upravuje procesné situácie, v ktorých nie je potrebné nariadiť pojednávanie. Formulácia cit. § 297 písm. b) CSP korešponduje s § 177 ods. 2 písm. a) CSP, pričom ich spoločnými znakmi sú jednoduché právne posúdenie veci, nespornosť skutkových tvrdení strán a tzv. bagatelný census s rozdielnou výškou. Cieľom prvých dvoch znakov je, aby pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať v zásade v takých sporoch, kde nie je potrebné dokazovanie a nie je nevyhnutné ústne pred súdom prejednávať argumenty strán, týkajúce sa právneho posúdenia veci.

13. Posúdiac predmetnú vec podľa citovaného procesného ustanovenia, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, ak rozhodol bez nariadenia pojednávania vo veci. Súd žalobu s prílohami a poučením riadne doručil žalovanému. Tým, že žalovaný nereagoval, nárok žalobcu nespochybnil, je možné konštatovať, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Zároveň bola splnená i ďalšia podmienka v zmysle § 297 písm. b) CSP, že hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje zákonný limit 1.000,- eur. Pokiaľ však súd prvej inštancie, postupujúc v zmysle § 298 CSP aj bez návrhu vyhlásil zmluvnú podmienku obsiahnutú v čl. 2 bod 2.5. písm. b) Dodatku k zmluve o pripojení uzavretého medzi žalobcom a žalovaným dňa 20.12.2014 za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti, bolo potrebné vo veci nariadiť pojednávanie, aby sa k uvedenej spornej otázke vyjadrili žalobca aj žalovaný.

14. Pokiaľ súd mieni v spotrebiteľskom spore ex offa v zmysle § 298 CSP určiť zmluvnú podmienku za neprijateľnú, musí stranám umožniť vyjadriť sa k možnému posúdeniu neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky, aby bolo jeho rozhodnutie predvídateľným. Princíp kontradiktórnosti konania zabezpečuje stranám rovnaké právo vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, k skutkovým aj právnym okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce pre výsledok sporu. Túto možnosť by mal mať dodávateľ - žalobca, v záujme ktorého

bude predložiť dôkazy a tvrdenia o tom, že zmluvná podmienka nie je neprijateľná, ako aj spotrebiteľ - žalovaný.

15. Odvolaciemu súdu z vyššie uvedených dôvodov, neostávalo iné, než v záujme zachovania práva účastníkov konania na riadny dvojinštančný proces so všetkými jeho atribútmi (zahŕňajúci vykonávanie základného dokazovania, dostatočné právne posúdenie veci a vypracovanie rozhodnutia s odôvodnením zodpovedajúcim úprave v § 220 ods. 2 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP v napadnutom rozsahu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

16. Vo svojom novom rozhodnutí súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 1, 3 CSP a § 262 ods. 1 CSP rozhodne aj o náhrade trov konania.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)